

A Budapest Sportcsarnoktól a Papp László Arénáig IV.

2011 április 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Már csak négy hét és megtörténik az első korongbedobás a Papp László Budapest Sportarénában, vagyis megkezdődik a divízió1-es jégkorong világbajnokság. Válogatottunk hetedik alkalommal lép jégre vb-n saját közönsége előtt és nem titkoltan a három évvel ezelőtti Szapporói csoda megismétlésére készül. Vagy egy mostani feljutás már nem is lenne akkora csoda?

Szuper Levente, Horváth András, Szélig Viktor, Tokaji Viktor, Ladányi Balázs és Palkovics Krisztián. Ők hatan azok a magyar hokisok, akik immáron ötödik alkalommal szerepelhetnek hazai közönség előtt világbajnokságon.

Vagyis a felsorolt sportemberek már azon a 13 évvel ezelőtti „C” csoportos vb-n is a magyar válogatott tagjai voltak, amelynek történéseit sorozatunk előző részében eleveztük fel. Az akkori sikert – vagyis a feljutást – egy esztendővel később sima, pont nélküli kiesés követte a „B” csoportból és érezhető volt, hogy bár a mieink addigra már lassan kinttek a világ harmadik vonalából, de még nem elég érettek a másodikra. Ám erre sem kellett már olyan sokat várni. 2000-ben ezúttal Pekingben, éppen a házigazda Kína előtt nyertük meg az utolsó „C” csoportos vb-t és nyertünk besorolást az újonnan létrehozott divízió 12 csapatos mezőnyének egyik csoportjába. Innen pedig már sohasem estünk ki. Sőt. 2002-ben, Dunaújvárosban és Székesfehérváron olyan szenzációsan szerepeltek Szuperék, hogy Dánia ellen, az utolsó fordulóban ki – ki meccset vívhattunk a világ elitjébe kerülésért. Bár kissé döcögösen indult az a vb, de azért sokan csodálkoztak azon, hogy egyesek fanyalognak egy Kína elleni 6-0-t követően. Nagy-Britannia ellen megint kitett magáért a nemcsak nevében Szuper, magyar kapus által vezérelt védelem, elő pedig remekül kihasználtuk az adódó lehetőségeket (4-1).

Ezért aztán a mezőny Fehérvárra költözését követően a legmagasabb osztályból éppen hogy kieső norvégokat önbizalommal telve várhatta együttesünk.

Ezen a meccsen is *Szuper Levente* volt az, aki valósággal megbabonázta az ellenfél támadóit, elő pedig megint jók voltunk legalább három góltra. A hátvéd, Tőkési mellett az „ikerpár” mindkét tagja, azaz Palkovics és Ocskay is bevette az északiak kapuját, és bár az utolsó húsz percben már csak a védekezésre futotta erőnk, ez a védekezés hősies volt. A szurkolók számára pedig a kórusban visszszámolt utolsó másodpercek frenetikusak – megszületett a világraszóló diadal. Aki látta, sosem feleli. (Magyarország-Norvégia 3-1)

Két nap múlva ugyanott Romániát is legyőztük (4-1) és bár a már említett Dánia elleni összecsapáson még nem sikerült átélni a feljutás élményét (2-6), a magyar hoki visszavonhatatlanul belépett az „A” csoport előszobájába.

Egyedülálló módon 2003-ban egymást követően már másodszer rendezhetett vb-t egy ország, jelesül Magyarország. Bár *Rene Fasel* a Nemzetközi Szövetség svájci elnöke dühöngött, amikor ezt megtudta, már csak annyit tehetett, hogy rendeletben határozta meg az illetően egymást követő rendezések többé nem fordulhatnak elő. Bár az előző év ezüstérmes helyezése után sokan a feljutást várták a csapattól, ezúttal nem volt annyira jó formában a magyar válogatott, hogy erre akár csak egy főkarcnyi esélye is legyen. Bár a közönség az éppen erre az eseményre készül, az 1999-ben leégett BS helyére felépített *Papp László Arénában* akkor is minden nap fantasztikus hangulatot teremtett. A Hollandia elleni nyitómeccsünkben (4-2) még nem lehetett túl nagy következtetéseket levonni, az azért biztató volt, hogy kétgólos hátrányból talpra tudtunk állni. A mindig presztízsmecsnak számító Románia elleni derbin viszont már csak hatalmas szívvel tudtuk a sírból visszahozni az akkor még létező döntelent (4-4) és ez már tulajdonképpen jelezte, hogy mire számíthatunk a feljutásra aspiráló riválisok ellen. Ennek megfelelően a nagyon erős Kazahsztán ellen csak a tisztas vereség jött össze (1-4), ott és akkor először, hogy várunk kell még egy kicsit az „A” csoportra. Az utolsó két fordulóban előbb Litvánia ellen sikerült hozni a papírformát (4-0), a végén pedig kiderült, hogy a 2002-ben „A” csoportos Lengyelország egyelőre még előttünk jár (1-3). Az idei vb helyszínének első világversenyén tehát a kazahok örülhettek a feljutásnak, harmadik helyezéssel Jan Jasko csapata – bár sokak számára kis csalódást okozott – összességében csak a realitásnak megfelelő eredményt produkálta.

Ha az IIHF elnök azt meg is tudta akadályozni, hogy két egymást követő évben ugyanazon nemzet adhasson otthont egy hoki seregszemlének, annak már nem volt akadálya, hogy négy év alatt háromszor is fogadhassuk a divízió1-es vb egyik csoportjának mezőnyét. A 2004-es oslói 4. hely után tehát, 2005-ben első ízben a keleti ország részben került sor nagy jégkorong rendezvényre.

A debreceni Fénix csarnok technikailag kiváló helyszínnek bizonyult, csak hát a hangulat. A hajdúsági megyeszékhely lakosságát – nem lévén ott első osztályú csapat – nem igazán hozta lázba a jégkorong vb, így aztán a Budapestre! és Fejér megyébe! több száz kilométert utazó fanatikuskoknak kellett tulajdonképpen biztosítani a csapat számára a hazai pályát – érthetően kisebb létszámban.

Az ekkor már *Pat Cortina* irányításával dolgozó magyar válogatott egy rendkívül kiélezett rangadóval kezdett Norvégia ellen (2-2), majd az ázsianak járó egy biztos „A” csoportos helyre! szóló szabály megszerzése után először divízió1-es Japán ellen remek győzelmet aratott (3-0). Kína ekkor már könnyed ujjgyakorlatot jelentett (9-0), ám az utolsó előtti játéknapon valósággal sokkolta a magyar tábor, hogy ugyanezt a Kínát a norvégok 25-1-el valósággal kivégezték, és mivel ekkor még nem volt ugyebár a maihoz hasonló hosszabbítás meg büntetők, az északiak gólkülönbsége annyira jó lett, hogy már gyakorlatilag ekkor elűszott a sokak által titkon remélt feljutás. A kissé csalódott csapat ezután Nagy Britannia ellen egy afféle, „Ha másnap reggelig játszunk, akkor sem lövünk gólt!” típusú meccset játszott (0-3), de az utolsó körre azért egy kicsit még felpörgött. A lengyelek elleni remi (1-1) összességében megint a 3. helyet jelentette a feljutó Norvégia és a lengyel válogatott mögött, ami tekintettel arra, hogy a látottak alapján bármelyiküket legyőzhettük volna végül is nem is volt olyan rossz eredmény.

A következő években egyre inkább közelített a magyar csapat az álmok kapujához és 2008-ban Szapporóban, amikor tényleg minden összejött – jó és magabiztos játék, gyakorlatilag tökéletes forma, valamint egy kis

szerencse – akkor be is léptünk rajta.

Jelenleg ott tart a csapatunk, hogy minden évben a feljutás egyik esélyese, de mint a világranglista 20. helyezettjének ehhez bravúrra, vagyis egy papíron jobb, erősebb rivális legyőzésére van szüksége. Tavaly Szlovéniában a házigazdák ellen ez nem sikerült, idén a Japán visszalépésével ötcsapatosra olvadt mezőnyben, hazai jégen jóval nagyobb esély nyílik erre. Egy biztos, a fentebb említett hat „nagy öreg” számára az egyik utolsó lehetőség az április 17-23. közötti vb, hogy hazai közönség előtt mámoros hangulatban ünnepelhessenek egy Szapporóihoz hasonló csodát. Ami ugyebár talán már nem is lenne akkora...

A hétfői első előkészületi meccs után székített válogatott keret:

Kapusok: Bálizs Bence (Sapa Fehérvár AV 19), Hetényi Zoltán (Sapa Fehérvár AV 19), Rajna Miklós (Vasas HC), Szuper Levente (Arizona Sundogs)
Hátvédek: Hegyi Ádám (Dab.Docler), Horváth András (Sapa Fehérvár AV 19), Jobb Dávid (Sapa Fehérvár AV 19), Kiss Dániel (Dab.Docler), Lada Balázs (Miskolci JJSE), Orbán Attila (Sapa Fehérvár AV 19), Pozsgai Tamás (Dab.Docler), Sille Tamás (Vasas HC), Svasznek Bence (Vasas HC), Szélig Viktor (Briancon), Szirányi Bence (Vasas HC), Tokaji Viktor (Sapa Fehérvár AV 19)
Csatárok: Azari Zsolt (Dab.Docler), Bartalis István (Troja-Ljungby), Benk András (Sapa Fehérvár AV 19), Fekete Dániel (Sapa Fehérvár AV 19), Galanis Nikandrosz (Dab.Docler), Holéczy Roger (Sapa Fehérvár AV 19), Jánosi Csaba (FTC-Orangeways), Kiss Ákos (Dab.Docler), Kóger Dániel (Laredo Bucks), Kovács Csaba (Sapa Fehérvár AV 19), Ladányi Balázs (Sapa Fehérvár AV 19), Magosi Bálint (Dab.Docler), Palkovics Krisztián (Sapa Fehérvár AV 19), Sikorcin Ladislav (HSC Csíkszereda), Sofron István (Sapa Fehérvár AV 19), Somogyi Balázs (Vasas HC), Tóth Adrián (Sapa Fehérvár AV 19), Vas János (Tingsryd), Vas Márton (Sapa Fehérvár AV 19), Vasjunyin Artyom (Sapa Fehérvár AV 19)
Tartalékok: Berta Ákos (Vasas HC), Hüffner Adrián (Vasas HC), Nagy Gergő (Sapa Fehérvár AV 19)

A csapat az április 17-23. között a Papp László Budapest Sportarénában zajló divízió I-es jégkorong-világbajnokság előtt 5 előkészületi mérkőzést vív.

A program:

2011. április 4. hétfő: Magyarország–Horvátország, Zalaegerszeg

2011. április 8. péntek: Magyarország–Szlovénia, Budapest, Jégpalota

2011. április 9. szombat: Magyarország–Szlovénia, Székesfehérvár

2011. április 12. kedd: Magyarország–Ukrajna, Budapest, Jégpalota

2011. április 13. szerda: Magyarország–Ukrajna, Dunaújváros

Jegyárak a felkészülési meccsre:

Zalaegerszeg: 1200 forint

Jégpalota: 1000, 2000, 3000 forint (szektorok szerint)

Dunaújváros: 800 (diák és nyugdíjas), 1200 (álló), 2000 forint (ül?)

Székesfehérvár: 750 (diák és nyugdíjas), 1200 (álló), 2200 forint (ül?)

A budapesti mérkőzésekre jegyek kaphatók az IBUSZ irodáiban, az Interticket hálózatán keresztül és a Jégcsarnokban. Zalaegerszegen, Dunaújvárosban és Székesfehérváron a belépők a helyszínen vásárolhatók meg.

További információk: www.icehockey.hu
www.jegkorongvb2011.hu

Juhász Attila

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló